

بحثی پیرامون ذخایر احتیاطی در شرکت های بیمه

ترجمه: مرضیه ظریف

در این مقاله درباره ضوابط مالی بحث می کنیم. بخش های مالی مختلفی وجود دارند و در بعضی از آنها قوانین کمتری وجود دارد، در حالی که در بقیه آنها شامل بیمه زندگی و بانکداری و بورس قوانین بسیار محکم تنظیم شده اند. منطبق اساسی برای تنظیم آئین نامه های مربوط به سیستم بانکداری، بیمه و بورس، ایجاد اطمینان و اعتماد مورد نیاز و حمایت از مشتری می باشد.

آئین نامه های مختلفی مربوط به شرکت های مالی وجود دارد که مهم ترین این آئین نامه ها مربوط به ذخایر احتیاطی و تنظیم (هدایت) بازار هستند. علاوه بر آن، در بعضی کشورها، قوانین دیگری نیز از جمله در زمینه رقابت، ایجاد انگیزه اساسی برای تشویق به نوآوری، جلوگیری از تطهیر پولی، کاهش میزان تقلب و کلاهبرداری و قوانین بسیار دیگری که بر تجارت تاثیر دارند وجود دارد.

آئین نامه های ذخایر احتیاطی و قوانین مرتبط با هدایت بازار بیش از ۳ یا ۴ سال پیش ایجاد شده اند و انتظار توسعه و اجرای آنها به میزان وسیع تری در سال های آینده وجود دارد.

محور بحث و توجه به این موضوع در آئین نامه های ذخایر احتیاطی از رشد شرکت های مختلط ناشی می شود که در واقع مشارکت گروهی از اشخاص حقوقی مستقل است و در ابتدا در صنایع بانکداری و بورس و سپس در کلیه صنایع مطرح شده است که شامل بیمه نیز می شود. عملکرد و گزارش دادگاه های مشترک که متشکل از آئین نامه های برابری برای هر کدام از صنایع

مربوط به بانکداری، بیمه و بورس می‌باشد، در چهارسال اخیر بسیاراهمیت یافته است. باشناسایی هرچه بیشتر شرکت‌های مختلط، دولت در بسیاری از کشورها نظارت خود را بر بخش مالی، تغییر داده است و آئین نامه احتیاطی واحدی را برای این بخش در نظر گرفته است. همچنین، آئین نامه های هدایت بازار در بخش صنایع رشد زیادی کرده است و اکنون به صورت آئین نامه واحدی است که می‌گوید بخش مالی خصوصیات کاملاً متفاوتی از صنعت و تجارت دارد.

در انگلستان قانون واحدی وجود دارد که آئین نامه های احتیاطی و هدایت بازار و نظارت بر آنها را در بر می‌گیرد. واضح است که وجود یک یا دو آئین نامه جدا در بخش مالی به طور کلی برای نظارت بر کنترل های احتیاطی و هدایتی بازار بسیار مفید است.

دربازارهای توسعه یافته صنایع مالی، تغییر یافته اند و ضمن فراهم کردن محصولات و خدمات در قلمرو اختیارات قانونی خود به سرعت به سوی جهانی و بین المللی شدن پیش می‌روند. همراه با روند جهانی شدن، عملیات گوناگون دیگری از طریق ادغام شرکت‌ها انجام می‌شود که با تشکیل گروه‌های مختلفی از موسسه‌های شراکتی همراه است و هر کدام از آنها محصولات خاص خود را

تولید می‌کنند. ضمن اینکه تعدادی از این شرکت‌ها ممکن است اختیارقانونی محدودی داشته باشند ولی بیشتر آنها بین المللی هستند.

تعجبی ندارد که همیشه گرایش برای همگرا شدن بعضی از محصولات وجود دارد که قبلاً توسط صنعت یا صنایع خاصی تولید می‌شدند. با توجه به این مطلب، همگرایی کامل محصولات وجود ندارد و هرصنعت محصولات خاص و مربوط به خود را دارد. به رغم میل به جهانی شدن، ادغام شرکت‌ها و همگرایی نوعی فشار قانونی ایجاد کرده است. به ویژه توجه به این نکته مهم است که وجود قانون معاملات ارزی ممکن است به ضرر مصرف‌کننده باشد. رشد یک رژیم واحد در سراسر بخش مالی امری طبیعی است که می‌تواند از طریق سازمان های بین المللی باعث افزایش تعاون در سراسر حوزه های قانونی گردد. اگرچه کشورها و بازارهای روبه توسعه با این روند کمتر مواجه شده اند ولی به نظر می‌رسد که آنها نیز از این روند در زمان ها و با سرعت های متفاوت پیروی می‌کنند. مخصوصاً همان طور که بر اساس قوانین مرکز تجارت جهانی (WTO)، در چند سال آینده، بازارها می‌توانند آزادانه فعالیت داشته باشند و شرکت‌های خارجی وارد بازار شوند، اگرچه شرکت های خارجی باید از قوانین و آئین نامه های

است. سازمان مدارک زیادی مبنی بر آئین نامه و نظارت صنعت بورس برای اعضاء خود منتشر می کند. این آئین نامه ها بعد از توسعه استانداردهای حسابداری نقش بسیار مهمی ایفا می کنند .

نمونه دیگری در این باره ، انجمن بین المللی ناظران (IAIS، تاسیس ۱۹۹۴) می باشد که اکنون با بیش از ۱۰۰ کشور عضو، استانداردهای نظارتی بسیاری منتشر کرده است. علاوه بر این سه موسسه که در زمینه مالی بسیار فعال می باشند، سازمان های بین المللی مهم دیگری نیز در زمینه مربوط به آئین نامه ها و نظارت بخش مالی کار می کنند که شامل :

- دادگاههای مشترک
- اتحادیه اروپا، دستورات و قواعد آنها در ۱۵ کشور عضو در مکانهای دیگر نیز استفاده می شود و قواعد بیمه ای به ویژه در ارزیابی مسئولیت و عدم ورشکستگی، به میزان وسیعی در اروپا و آسیا مورد قبول واقع شده است .
- سازمان همکاری اقتصاد و توسعه (OECD) که اصول و قواعد مربوط به اداره شرکت های آن به میزان وسیعی مورد قبول واقع شده است.
- دادگاه ثبات مالی، یک سال پیش تاسیس شد که متشکل از سطوح بالای اعضای

بازاری که به آن وارد می شوند، پیروی کنند، اما آنها با ورود به بازارها، نوآوری هایی در زمینه تولید محصولات، توزیع و سرویس دهی نیز با خود به همراه می آورند. این نوع نفوذ یک سازگاری نسبت به روش های مدرن کشورهای توسعه یافته ایجاد می کند که نه به صورت کورکورانه بلکه در پهنای وسیعی برای هر دو بخش تامین بازار و مهم تر از آن، قوانین و نظارت بخش مالی مفید می باشد. در سال ۱۹۸۸، هیئت نظارت بر بانکداری بال (سوئیس ، تاسیس ۱۹۷۴)، استانداردهای خود را مبنی بر خطر احتمالی اعتبار و سرمایه مورد نیاز ارائه داد که برای کشورهای GIO اجباری بود، ولی به زودی کشورهای توسعه یافته بسیاری این استانداردها را پذیرفتند. استانداردهای بیشتری بر اساس خطرات احتمالی بازار منتشر شده اند که با ارائه آئین نامه های مختلف، توسعه و پیشرفت قابل توجهی داشته اند.

سازمان بین المللی کمیسیون بورس (IOSCO، تاسیس ۱۹۸۰)، در سال ۱۹۹۸ برای ۱۶۰ کشور عضو خود اهداف و اصول آئین نامه بورس را منتشر کرد. این آئین نامه سندی با ۳۰ قانون ، شامل ۳ اصل کلیدی برای کاهش خطرات سیستمیک، حمایت از سرمایه گذاران و حصول اطمینان از عادلانه، موثر و شفاف بودن بازارها

پیش آمده، مشکلات جدیدی را برای قانون گذاران در هر دو بخش آئین نامه های احتیاطی و هدایت بازار به وجود آورده است. هنوز واضح نیست که برای قانون گذاران و شرکت های مالی و خدماتی و مهم تر از آن برای مصرف کنندگان چه نتایجی پیش خواهد آمد. به هر حال می توانیم انتظار داشت که بحث فعلی چه در زمینه ملی و چه بین المللی موجب ایجاد تلاش هایی در زمینه حمایت از مصرف کننده و خطرات سیستمیک خواهد شد. بسیار واضح است که این بحث مهمی برای توسعه قدرت قانون گذاری می باشد و باید به وضوح ارائه شود.

بهترین نوع خدمت به مصرف کنندگان زمانی است که بازارهای عرضه کننده محصولات مالی و خدماتی، دارای رقابت و نوآوری بالایی باشند و در همان زمان کنترل کافی با اهداف زیر وجود داشته باشد:

الف) جلوگیری از کمبود عرضه محصولات توسط شرکت ها تا سرحد امکان

ب) کاهش ضریب مالی ناشی از رویداد چنین کمبودی

با توجه به همگرایی بسیاری از محصولات در زمینه مالی، قانون گذاران که یک بخش را به طور کامل شرح می دهند، اکنون باید آئین نامه ها

وزاتخانه های دولتی، رؤسای بانک های مرکزی و بالاترین هیئت رئیسه سازمان های بین المللی است و هدف آن تشخیص و انتشار استانداردها، اصول و کدهای بین المللی، همچنین میزان گشایش و شفافیت آن ها و استحکام بخشیدن به سیستم مالی بین المللی می باشد.

• صندوق بین المللی پول (IMF) و بانک جهانی، کار آنها بر روی "سبک مالی بین المللی" در سال ۱۹۹۸ بود که به دنبال یک سری بحران های مالی در طی سال های ۱۹۸۰ تا ۱۹۹۰ یکی از مهم ترین نتایج پیشرفت های اخیر می باشد.

با توجه به توسعه و تغییراتی که در هر دو بخش بازارهای خصوصی و قوانین بخش عمومی روی داده است، تعجیبی ندارد که بیشترین توجه معطوف به قانون گذاران و قوه مقننه می باشد که مناسب ترین راه را برگزینند.

بحث جهانی شدن و ادغام شرکتها، موارد جدیدی را به قانون گذاران مالی معرفی کرده است، زیرا آنها قوانین را تصویب می کنند و قدرت نظارت آنها بر قوانین تنها در حوزه ملی آنها گسترش می یابد.

توسعه سریع تکنولوژی در زمینه کامپیوتر و ارتباطات و نتایج ناخواسته ای که در زمینه بازرگانی

و قوانین نظارتی را تصویب کنند که به صورت بنیادی بین بانکداری، بیمه و بورس مشترک باشد. در نتیجه آنها به دنبال این هستند که تا سرحد امکان، قوانین مربوط به این بخش‌ها را باهم متناسب سازند، چیزی که در واقع سطح تبانی محلی نامیده می‌شود.

بنابراین هدف اصلی، توسعه آئین نامه عملی می باشد که بر اساس چارچوب جامع و فراگیری قادر به بررسی و آنالیز ریسک بخشی نیز باشد.

به هر حال قانون گذاران باید بدانند که گوناگونی و تفاوت در هر دو بخش صنایع و شرکت های خصوصی وجود دارد. بنابراین هر بخش مالی، زبان مخصوص به خود را دارد که در طی دهها سال توسعه یافته است. همچنین قواعد آن، ویژگی ها و روش های مخصوص به خود را دارد که با توجه به آنها اداره می شود. سرپرستان نیز آگاهند که معمولاً مؤسسه‌های خصوصی هستند که قادر به پرداخت دیون خود نمی باشند. بنابراین هدف اصلی این است که آئین نامه های مالی هماهنگ و متناسب با این حقیقت باشند که مؤسسه های خصوصی نیاز به کنترل بیشتری دارند. علاوه بر این قانون گذاران مالی با قوانین بین المللی اجباری روبه رو هستند. پس این نظریه در سراسر بخش مالی با ریسک‌های مشابه،

می توان برخورد مشابه کرد، به وضوح موانع عملی زیادی در برخواهد داشت. نقش قانون گذار این است که به قدرت بازپرداخت بدهی های موسسه ها توجه کند که این مستلزم آن است که بعضی ویژگی های مربوط به صنعت تشخیص داده شده و مورد قبول واقع شوند توضیحات بیشتر در مورد آئین نامه ها و قوانین احتیاطی مصداق می یابند که هدف اصلی آنها جلوگیری از بروز ریسک های سیستمیک و احتمال خطر ورشکسته شدن شرکت‌های خصوصی است. برای آئین نامه های تنظیم بازار که با توجه به نیازهای بازار، قوانین بازاریابی و رسیدگی به دادخواست ها و مراحل حل و بررسی مشاجرات، تاکید آن بیشتر بر کاهش اثرهای نامطلوب ناشی از عدم تعادل شناخت بین خریدار و فروشنده می باشد، کاربرد آئین نامه های تابع، اجبار کمتری دارد. بنابراین چگونه قانون گذار با ایده داشتن یک چارچوب جامع و فراگیر ولی با اجبار در تشخیص موانعی که در بازار موجود می باشند، می تواند پیش رود؟ در تئوری دو نظریه بنیادی متفاوت وجود دارد :

الف) ایجاد قوانین استاندارد

ب) ایجاد قوانین سازگار با ریسک های

ویژه موسسه های خصوصی

قوانین استاندارد ساده برای بررسی یک

• تشخیص و شناسایی ریسک هایی که با آن رویه رو هستند.

• اندازه گیری آنها (بعضی از ریسک ها کاملاً قابل اندازه گیری هستند، بقیه کمتر)

• تعیین موازین کنترلی برای کاهش این ریسک ها

• نظارت بر کنترل های انجام شده و کارائی آنها

مواردی که مورد نیاز است :

• اداره مناسب و اصولی شرکت

• سیستم های جامع داخلی، کنترل های داخلی

• بازرسی و رسیدگی داخلی برای کارائی مناسب

• رسیدگی خارجی و کامل مستقل

قانون گذاران، توانایی ها، نقاط قدرت و ضعف شرکت های مختلفی را که بر آنها نظارت دارند ارزیابی می کنند تا میزان منابع نظارتی خود را برای اختصاص به هر شرکت مشخص کنند و مطمئن باشند که آن شرکت قادر به بازپرداخت بدهی های خود می باشد همان طور که می دانید گستره وسیعی از تکنیک های مختلف برای قانون گذاران فراهم است که در زمان های مختلف و به صورت ترکیبی مورد استفاده قرار می گیرند که عبارتند از:

بخش به طور کامل عملی نمی باشد. خدمات مالی موجود در بازار درجه های پیچیدگی متفاوتی دارند و این مستلزم وجود آئین نامه های محکم احتیاطی و استانداردهای ساده می باشد. قوانین باید محکم باشند اما با این وجود برای بعضی از انواع خدمات بسیار ضعیف هستند. با توجه به ادغام محصولات یک موسسه تجاری، ممکن است کمتر از سرمایه شرکت باشد که احتمال عدم توان بازپرداخت بدهی وجود خواهد داشت و اگر بیش از حد سرمایه باشد، به ضرر مصرف کننده و سرمایه گذار است. قانون گذاران معتقدند که بهتر است اساس نظارت و آئین نامه ها بر پایه نظریه های قابل تغییری باشد که با توجه به ریسک هایی که برای اشخاص حقوقی وجود دارد، اتخاذ شده اند.

اما قانون گذاران منابع مورد نیاز برای آنالیز و بررسی کامل ریسک های موجود در هر موسسه ای که بر آن نظارت دارند را در اختیار ندارند. بنابراین آنها بیشتر به موسسه هایی توجه دارند که بتوانند از طریق آنها بررسی ریسک های داخلی خود را توسعه دهند. بنابراین قانون گذاران باید متقاعد شوند که الگوی ریسک آن موسسه برای بررسی مناسب است. لذا باید اطمینان حاصل کنند که یک موسسه گنجایش و سیستم مورد نیاز برای موارد زیر را داراست :

- ایجاد شرایط مورد نیاز جهت اخذ جواز
- آئین نامه استاندارد سرمایه
- کفایت و لیاقت مدیریت
- ارائه گزارش جامع و کامل
- بازرسی مرتب و با قاعده از شرکت ها
- جستجوی استاندارد های بهتر توسط نهادهای حقوقی و قانونی
- ارزش سهم شرکت در بازار سهام کاهش می یابد .
- باید سرمایه بیشتری در بازار بپردازد.
- از لحاظ شهرت متضرر می شود.
- برای ایجاد تجارت جدید و حفظ تجارت کنونی دچار مشکل می شود.
- این عوامل، انگیزه های قسری برای اداره مناسب و با کفایت شرکت ایجاد می کنند .
- اجرای قوانین در زمان مورد نیاز
- تدبیر مناسب برای سر و سامان دادن به شرکت در زمان بروز مشکل
- آئین نامه احتیاطی، سرمایه اصلاحی (تعدیلی) می باشد .
- مدیریت مناسب تا حد ممکن در هنگام شکست شرکت هائی که قادر به بر آوردن استانداردهای مورد نیاز نیستند.
- این سرمایه باید با حصول اطمینان از اینکه سیستم مناسب و کافی برای اندازه گیری خطرات احتمالی وجود دارد و کیفیت و صحت مدیریت از استاندارد بالائی برخوردار است، مورد حمایت و پشتیبانی قرار گیرد. سرمایه اصلاحی مانند یک سپر قادر است خسارت های غیرقابل پیش بینی را جذب کند و به این ترتیبی احتمال خطر عدم توانایی بازپرداخت بدهی را کاهش دهد. زمانی که سرمایه به درستی مورد استفاده قرار می گیرد، اطمینان و اعتماد بازار نیز افزایش می یابد، اطمینان و اعتماد بازار نیز افزایش می یابد. این نکته قابل ذکر است که بعضی شرکت ها سرمایه بیشتری را در حدمورد نیاز خود نگه می دارند
- قانون گذاران و دولت خواستار شفافیت اطلاعات مالی، قوانین تجاری و روش های اتخاذ شده برای شرکت ها نه تنها برای خود بلکه خواستار بهترین نوع گزارش برای عموم نیز می باشند. این نوع تاکید بر پاسخ گویی به مردم نتیجه مثبت بر بازار خواهد داشت. از آنجا که نظم موجود در بازار باعث تقویت قوانین می شود، بنابراین می توان آن را به عنوان یک وسیله کمکی استاندارد با ارزش در نظر گرفت که نباید بها و ارزش آن را دست کم گرفت. اگر بازار شاهد ضعف یک شرکت باشد، آن شرکت در معرض خطراتی قرار دارد از قبیل:

مناسب باشد. بررسی سناریو که بر اساس تجربه تاریخی یک شرکت است، به دنبال تشخیص و شناسایی آسیبپذیری های به خصوصی که شرکت در طول زمان با آنها روبه روست و همچنین کوششی برای فراهم کردن راه حل مناسب مقابله با آنهاست. باتوجه به آزمایشات، می توان دریافت که اگر تغییرات زیادی در فاکتورهای کلیدی ریسک ایجاد شود، میزان اثرهای سیستماتیک یک ریسک چه پتانسیل خسارتی خواهد داشت. الگوسازی اثر تغییرات همزمان و نامساعد در این زمینه بسیار مورد نیاز است. موسسه ها و قانون گذاران باید افرادی را که دارای مهارت های فردی هستند، در اختیار داشته باشند. صنعت بیمه مدتهاست در کشورهای توسعه یافته از تخصص آماری در مهارت های حسابداری و آنالیزی استفاده کرده است. روش های آئین نامه ای اخیر به تکنیک های مختلفی نیازمند است که از قبل تا به حال مورد استفاده بوده و با استفاده از آموزش های آماری در این کشورها، موارد زیادی با هم ادغام شده اند.

در حال حاضر کشورهای در حال توسعه با کمبود متخصص آماری مواجهند، مخصوصاً متخصصین آماری با مهارت های پیشرفته که برای توسعه آماری الگوهای مورد نیاز و آنالیزها مورد استفاده قرار می گیرند. قابل ذکر است که در

که به روش برخورد سهامداران شرکت با خطرهای احتمالی و نوع تجارت آن شرکت بستگی دارد. به هر حال شرکت هایی هستند که به هنگام نبود سرمایه، سرمایه ای کمتر از مورد نیاز ننگ می دارند که در این گونه، موارد، انگیزه و تمایل بیشتری برای هیئت رئیسه به وجود می آید که نظارت درست و کاملی بر اداره و مدیریت امور شرکت داشته باشند تا ضرروزیان سهامداران را کاهش دهند. آنچه ارجح ترین فرضیه در نظر گرفته می شود برآورد داخلی ریسک می باشد، مسلماً برای موسسه ها و قانون گذاران در تصمیم گیری مربوط به میزان سرمایه. مورد نیاز مشکلاتی وجود دارد که به دانش بیشتری نیازمند است.

در مفهوم کلی، میزان سرمایه مورد نیاز که به خطرهای احتمالی یک شرکت مربوط می شود، باید بر اساس سطح اطمینان از پیش شده قدرت بازپرداخت بدهی (یا برعکس میزان ریسک ورشکستگی) در یک دوره مشخص تعیین شود. در واقع این عمل زمانی امکان پذیر است که اطلاعات مورد نیاز با کیفیت بالا به همراه مهارت های ریاضی و آماری الگوی مناسب، کاملاً فراهم باشد. در این گونه شرایط (Stress Tests) تست های تاکید و بررسی سناریو می تواند برای قضاوت های مربوط به تعیین میزان سرمایه مورد نیاز

بعضی کشورهای پیشرفته، آمار در سطح وسیعی در بیمه های عمومی مورد استفاده قرار می گیرد و در حال توسعه تدریجی در صنایع دیگری مانند بانکداری و بورس است. انتظار می رود که توسعه قوی و با کیفیت بالای تخصص آماری یکی از اهداف بسیاری از کشورها در سال های آینده باشد.

ذکر این نکته بسیار مهم است که در کشورهایی که دارای تخصص آماری قوی هستند، این تخصص در شرکت های بیمه عمر بسیار مفید می باشد، همانطور که موارد قانونی برای شرکتها دارای اهمیت است، این امر برای حسابرسان خارج از شرکت نیز همانگونه است زیرا شرکتهایی که استانداردها و قوانین حسابرسی پیشرفته ای دارند، کار مورد نیاز بخش مالی را که باید به قانونگذار تحویل دهند با وسعت و کیفیت بهتری انجام می دهند.

با توجه به استانداردهای بین المللی حسابداری و سازمان تجارت جهانی (WTO) که بر اساس دستیابی آزاد بازار و اصل کامله الوداد می باشد، انتظار می رود که هیئت های قانونگذار، تخصص حسابداری را در عرصه وسیع تری مرد قبول قرار دهند. تاکید بر آن است که روند تعیین شده در محصولات و تولیدات قانونی نیازمند آن

است که قانونگذاران تاکید بیشتری بر کارهای آماری و حسابرسی داشته باشند و برای حصول به این امر، آنان نیازمند کمکهای تخصصی و حرفه ای بیشتری می باشند. به نظر می رسد که سرمایه اصلاحی به صورت اجتناب ناپذیری، بر پایه نظریه ریسک بر مبنای سرمایه رو به افزایش (RBC) هستند اما در بعضی از کشورها؛ لزوماً به عنوان فراهم کننده روش مناسب به حساب نمی آیند. استرالیا، کانادا، آفریقای جنوبی و آمریکا با تغییرات قابل توجهی، نظریه RBC را پذیرفته اند. قواعد اساسی یکسان است و تفاوت ها به تنظیم فرضیات و روش واقعی اتخاذ شده مربوط می شود. در انگلستان که قوانین اتحادیه اروپا (EU) مورد استفاده قرار می گیرد، قانونگذار در ارزیابی عملی خود یک سری ملاحظات دیگر را نیز در نظر می گیرد. البته EU در موضوع های وسیع تری در نظر گرفته می شود.

قانونگذاران استرالیایی، در سمیناری به این نکته اشاره کرده اند که انتظار می رود تمام منابع بخش مالی باید ریسک بر مبنای سرمایه RBC را بپذیرند و در سراسر بخش، برای شناسایی و تشخیص ریسک های مشابه که در محصولات و موسسه های مختلف رایج می باشند و همچنین ریسک هایی که غیرمشابه هستند، کمک خواهد

کرد. در واقع در استرالیا، دوی نظریه ارائه شده است که باید در قانون گذاری موسسه های مختلف اجرا شوند. زمانی که شرکت ها، سهارت های لازم را داشته باشند، قادر خواهند بود (بر اساس یک مرور قانونی اطلاعات مربوط به خودشان، فرضیات و متدولوژی) الگوهای ریسک داخلی خودشان را برای سرمایه اصلاحی اتخاذ کنند. شرکت های دیگر قوانین استاندارد سادتری را که از استحکام لازم برخوردارند، مورد استفاده قرار می دهند.

الگوی ریسک های داخلی بر اساس آنالیز ریسک های مختلف مانند بواردزیر تعیین می شود:

- ریسک مسئولیت (بدهی)
- ریسک دارایی
- ریسک بازار (نرخ ریسک داخلی، ریسک پول)

• ریسک اعتباری

• دارایی و سایر متعلقات آشکار شرکتها

• ریسک نقدینگی

• دارایی / بدهی

• ریسک اجرایی

در نتیجه نیاز مبرمی برای سنجیدن ارزش

”واقعی“ بدهی ها، تخصیص سود ناویژه احتیاطی

برای حوادث ناگهانی، سرمایه اضافی برای موارد

ضروری و نه فقط عدم توانگری مالی، همراه با

دارایی های با ارزش که برای مقابله با ریسک اختصاص داده شده باشند، وجود دارد.

باید به جزئیات ریسک های این گروه توجه

داشت. اکنون بیشترین تاکید برریسک های اجرایی

می باشد که تاکنون قانون گذاران توجه زیادی به

آن نداشته اند به ویژه الگوسازی این نوع ریسک و

اندازه گیری آن با هر درجه ای از صحت، مشکل

است. برای هرسازمانی که به درستی اداره می شود،

گوناگونی ریسک ها یک نیاز اساسی است و زمانی

که نظریه RBC مورد استفاده قرار می گیرد،

شرکتها سعی می کنند که نتیجه همبستگی

ریسک ها را برآورد کنند و انتظار دارند که برای

ایجاد گوناگونی در ریسک، برآورد سرمایه اصلاحی

آنها نوعی تسکین ایجاد نماید. قانون گذاران باید

متقاعد شوند که تست تاکید مربوط به نظریه

همبستگی مورد قبول واقع شده است.

بایبان جزئی تر مسیر قانونی، قانون گذاران

ملزم می شوند تا از حسن اداره موسسه ها مطمئن

شوند. قوانین سازمان همکاری اقتصادی و توسعه

(OECD) درباره موارد مختلفی بحث می کند از

جمله حقوق قانونی سهامداران، برخورد برابر با

سهامداران، وظایف هیئت مدیره، نقش سهامداران

(برای اطمینان از حمایت حقوق آنها و بازپرداخت

وجوهشان در موقع نیاز) و مهم تر از آن، اهمیت

شفاف نمودن و انتشار حقایق با شفافیت لازم بسیار مهم است و شرکتی که اداره آن به خوبی انجام نشود، باید بیشتر مورد توجه قانون گذاران قرار گیرد. یکی از جنبه های ضروری اداره یک شرکت، مدیریت ریسک می باشد.

این امر که قانون گذاران تاکید قابل توجهی بر مدیریت یک شرکت، و طرز کنترل آن داشته باشند از نکات مهم و رویه رشد است. ارائه گزارشی شفاف و روشن از موارد زیر یک امر ضروری است:

- مالکیت قانونی
- ساختار هیئت مدیره
- موافقت نامه با شرکت های دیگر

واژگان کلیدی:

ذخایر احتیاطی، الگوهای ریسک داخلی، هیئت های
قانون گذاری، ریسک بر مبنای سرمایه

منبع:

*Asian Life Insurance Regulatory Training
Program.*